

gevolgd van Meerssen uit door 't dal der Geul tot even ten Costen van Valkenburg.

Benoorden de Geul vindt men alléén mergel aan den dag staande in den Ravensbosch. Van Meerssen uit Zuidwaarts vormen de steile Oostelijke dalwanden der Maasvallei de Westelijke grens van het mergelgebied ten Ooste van de Maas.

In de richting Z.-W. tusschen Valkenburg en 't station Oud-Valkenburg moet de Oostgrens van 't mergelgebied zijn, zoo ongeveer de holle weg van het Huis ter Geul naar Sibbe.

De meeste en de belangrijkste mergelgroeven vindt men in of nabij den Zuidelijken Dalwand der Geulvallei (Meerssen, Geulem, Berg, Vilt, Valkenburg en Sibbe).

Hier en daar zijn in 't mergelgebied breuken of verwerpingen geconstateerd.

1e. Verwerping Valkenburg (St. Josephgesticht), Kasteel Schaloen.

2e. Verwerping Klaupiep, een weinig ten Zuiden van Valkenburg; hare richting is Oost-West; ze gaat door op korten afstand ten Noorden van Vilt en tusschen Berg en Terblijt.

Te Bemelen heeft Keuller mergel van tuffeau exploitatie geconstateerd niet ver van den bovenkant hoofdterras. In de mergelgroeve in 't Meerssener broek vond hij eene bryozoënlager (de onderste) ter hoogte van het maaiveld. Tusschen beide punten moet dus de klaupiep verwerping doorgaan. Ten Westen eindigt zij vermoedelijk in de iste verwerping. Bij de Klaupiepverwerping is de Noordelijke schol gezonken. Verwerping ruim 20 M. In de Valkenburger groeve brengt ze tuffeau exploitatie in lateraal contact met grijs met grauwe vuursteen ten Zuiden. Klein heeft de klaupiepverwerping vastgelegd door meting op 't plateau. In de groeve zelf is ze zichtbaar.

3e. Verwerping Sibbe. Door Klein geconstateerd, vermoedelijk in O.-W. richting, derhalve vrijwel evenwijdig aan de Klaupiepverwerping. De Sibbegroeve ligt ten Zuiden der verwerping. Waarschijnlijk strekt ze zich verder Oostwaarts en Westwaarts uit.

Hierna behandelt spreker de vraag: „Is het mogelijk of waarschijnlijk, dat binnen het gebied, waarover wij het gehad hebben, mergel kan gevonden worden, die als bouwsteen bruikbaar en tevens niet moeilijk ontginbaar is?”

Daartoe behandelt hij eerst de Sibber en Sicher-blok, beide heervast en van goede kwaliteit. Die van Sicher is de beste! Alle andere mergel uit 't tuffeau exploitatie is van minder gehalte, m. a. w. de mergel onder de Stellocavea-laag is goed, die er boven is hetzij niet goed (verweert) hetzij twijfelachtig.

't Zal dus zaak zijn te zoeken naar Sibber en Sicher blok.

Sibber blok wordt gebroken onmiddellijk onder de Stellocavea-laag tot aan de bovenste vuursteenlaag van het grijs met grauwe vuursteen.

Te Sicher en Sussen wordt Sicher blok gebroken tusschen de bovenste vuursteenlagen van het grijs met grauwe vuursteen.

Sicher blok komt dus voor in 't bovengedeelte van het grijs met grauwe vuursteen, dus onmiddellijk onder de Sibberblok.

Overal waar derhalve Sibber zit, zit ook waarschijnlijk Sicher steen en omgekeerd.

Welnu, Sibber blok is gevonden:

te Sibbe;

te Valkenburg in 't diepste gedeelte der groeve.

Zit hij te Sint Pieter?

Zeer waarschijnlijk.

Waar is Sibber en Sicher blok genoegzaam exploatabel waarschijnlijk te vinden?

't Antwoord van den heer Keuller op deze vraag zullen wij geven in een volgend nummer.

De Voorzitter bracht den heer Keuller dank.

Blijkens de oplettendheid, waarmee men diens voordracht (welke door teekeningen verduidelijkt werd) had gevolgd, waren zijne beschouwingen en uiteenzettingen over mergel zeer in den smaak gevallen.

Hierna kreeg 't woord Burgemeester Hens uit Valkenburg, die steun vroeg voor zijne onderzoekingen betreffende de Limburgsche Avifauna (zie December-nummer van het Maandblad), steun, welke hem, bij monde van den Voorzitter, werd toegezegd.

Pater Rüschkamp S. J., Maastricht, deelde mede dat op 't einde van 1920 het aantal bekende Nederlandsche kevers 3510 bedroeg en thans blijken Dr. Everts (Entomologische Berichten, no. 117) tot 3515 was opgeklommen.

Pater R. is gedurende 5½ jaar bezig kevers te verzamelen. Van de 3515 ontbreken er in zijne collectie slechts 700; ze omvat aan Nederlandsch en vlak in de buurt van Nederland grenzende kevers niet minder dan 3200 species.

Verder bespreekt Pater Rüschkamp de levenswijze van een kevertje *Leptinus testaceus* Müll. (twee geprepareerde exemplaren laat hij zien). Als echte muizenparasiet moet dit diertje worden beschouwd; analoog de „bevervlooi”. *Platysyllus castoris* Rits mag men bij *Leptinus testaceus* Müll. spreken van een „muizenvlooi”.

Nog niet gepubliceerde waarnemingen door hem bij dit diertje gedaan zullen waarschijnlijk verschijnen in het Tijdschrift voor Entomologie.

Met een woord van dank tot de sprekers en na eene opwekking om de maandelijksche vergaderingen trouw te bezoeken sloot tegen 10 uur de Voorzitter deze echt goedgeslaagde, leerzame bijeenkomst.

GOED NIEUWS.

Aan steun — moreelen zoowel als financieelen steun — heeft 't, Goddank! 't Natuurhistorisch Genootschap in Limburg nimmer ontbroken.

Blijkens z'n ledenlijst telde 1 April 1911 't toen pas opgerichte Genootschap... 64 leden...

Vandaag mag 't zich verheugen in 'n ledental dat de 350 overschrijdt.

Daaronder zijn er heel wat, die der Vereeniging moreelen en financieelen steun geven.

Zoo'n zelfde steun kreeg 't Natuurh. Genootschap van wege de stad Maastricht.

Een onzer Limburgsche couranten schreef, bij gelegenheid der „geboorte” van ons Genootschap: „het zal trachten ook een provinciaal Museum te krijgen, waarin staaltjes van de prachtige planten- en dierenwereld van Limburg, versteeningen, opgezette dieren, geconserveerde planten, schelpen enz. enz. zullen worden bijeengebracht. Er zullen allicht gemeentebesturen zijn, die gaarne een leegstaand pand voor de inrichting van zulk een Museum willen beschikbaar stellen, want men kan op de vingers uittellen, dat dit geen kwade geldbelegging is”....

Geen kwade geldbelegging!.... Wij weten niet, — willen ook niet weten, — of de stad Maastricht, toen ze in November 1912 een

leegstaand pand voor de inrichting van zulk een Museum beschikbaar stelde, 'n goeie geldbelegging op 't oog had.

Doch wat we wèl weten is: het Maastrichter Gemeentebestuur van toen heeft, toen het de creatie van een Natuurhistorisch Museum mogelijk maakte onze vereeniging buitengewoon gesteund.

En doordat het Maastrichter Gemeentebestuur van heden op zoo'n onbekrompen wijze alles in het werk stelt om het Museum op waardige wijze uit te stoffeeren, verwerft het zich niet genoeg te waardeeren verdiensten voor de natuurhistorische wetenschap in het algemeen, voor de gewestelijke gansch in het bijzonder.

Steun in den vorm van een telken jare terugkeerende subsidie, groot f 200, ondervond het Genootschap ook van den kant der Provinciale regeering.

En toen het Genootschap, ondanks steun der leden, hulp der gemeente Maastricht en geldelijke tegemoetkoming der Provincie, tengevolge der totaal veranderde tijdsomstandigheden en immer grooter wordende behoeften, in finantieelen nood raakte en bij het Provinciaal Bestuur aanklopte om een verhoogd subsidie, heeft dat Bestuur niet geaarzeld aan dit verzoek te voldoen.

In de laatste zitting der Provinciale Staten werd de subsidiepost voor het Natuurh. Gen. in Limburg met algemeene stemmen gebracht op f. 500.

'n Woord van hartelijken dank is hier zeker op z'n plaats.

Wij geven daarenboven den heeren Provincialen de verzekering, dat het Natuurhist. Genootschap, meer nog dan vroeger zal trachten te beantwoorden aan zijn doel: de beoefening der Natuurlijke historie en ze dienstbaar te maken aan de ontwikkeling onzer gewestgenooten.

WELKE VISCH?

Van den heere Geurts, hoofdonderwijzer te Echt, ontvingen wij een vischje, gevangen in de Maas bij Stevensweert.

Zoo op 't allereerste gezicht had 't, wat vorm betreft, iets weg van een karper:

Alevel, 'n karper was 't heel zeker niet, want 't beestje was, naar den aard der baarzen, toegerust met harde, stekelige vinstralen.

Toen we er Schlegel op na sloegen meenden we 'n oogenblik te doen te hebben met een jong exemplaar van de roode zeebrasem, *Pagellus centrodontus*. Ofschoon 'n zeebewoner, kon 't diertje misschien in de Maas terecht gekomen zijn.

Aan weerszijde van den schouder heeft de fraai rosé-kleurige zilverachtig g'anzende zeebrasem eene groote zwarte vlek.

Ofschoon ietwat verkleurd was 't Stevensweert-ter vischje nog zeer mooi getint en had twee zwarte vlekken, die echter bij nadere beschouwing bleken te zitten.... op de kieuwen.

Daarenboven de zeebrasem heeft 12 harde en evenveel of ook wel 13 zachte stralen in de rugvin.

Ons exemplaar bezat 10 harde, 12 slappe....

Dus een zeebrasem was 't niet....

En 't bleek geen van al de visschen te zijn waarmee 'k hem vergeleken heb.

Schlegel liet me in den steek, Brehm kon me

niet helpen, de Fauna von Deutschland, door Dr. P. Brohmer maakte me niet wijzer, evenmin als de Faune de Belgique, van Prof. Aug. Lamere.

Ziehier de diagnose:

Rugvin: 10 harde, 12 slappe stralen;

borstvinnen: 12 slappe stralen;

buikvin: 1 harde en 5 slappe stralen;

aarsvin: 3 harde en 10 slappe stralen;

staartvin: 17 slappe stralen.

Is 't wellicht 'n bastaard?

Jos. CREMERS.

ONS MUSEUM.

Van de afdeling „Limburgsche dieren” in het Museum moet leering uitgaan. 'n Standaard-collectie vogels en viervoeters behoeft het niet te bergen. Zoo'n collectie is elders, b.v. in 'n academiestad, op haar plaats. De onze moet alleen 'n overzicht geven van wat er op dit gebied in Limburg huist en dan liefst zóódanig dat de bezoeker kan zien en leeren wáár en hóe onze vogels en viervoeters hier huizen.

Met dit doel hebben we een stukje natuur laten aanbrengen, eene waterpartij.

Daarin en daaromheen zijn water- en moerasvogels, uit Limburg afkomstig, aangebracht.

Wie het Natuurh. Museum in „Artis” te Amsterdam wel 'ns bezocht heeft, zal zich herinneren, hoe ook dáár verschillende biologische groepen te zien zijn.

We vleien ons met de hoop dat de groep in het Maastrichter Museum niet behoeft achter te staan voor de Amsterdamse bezienswaardigheden op dit gebied.

De kunstzinnige, natuurgetrouwe vervaardiger is: de heer Haenen uit Hoensbroek. J. C.

AANWINSTEN VOOR HET MUSEUM.

Van den Heer Paul Marres, Maastricht: Fossiele beenderen (paard) uit löss, $\pm$ 8 M. diep, Belvédère;

van den Heer Coolen, St. Pieter: Onderkaak van *Chelonia*, vischtanden, *belemnitea mucronata*, *nerita rugosa* uit den St. Pietersberg;

van den Z.Eerw. Heer Kengen, pastoor Caberg: 2 *Terebratula* sp. en verschillende haaiantanden uit krijt in het Bosscherveld (put voor watervoorziening);

van den Heer Mr. Jos. Gadiot, Maastricht: *Micraster cor anguinum* en *Ananchytes ovatus* (vindplaats?);

van den Heer W. de Backer, Scharn: hoorn van een rund (waarschijnlijk alluviaal);

van den Heer Pierre Cremers, Hoensbroek: boschfazant.

van den heer Geurts, hoofdonderwijzer te Echt: fragment eener zeelie uit grint te Echt en een vischje uit de Maas bij Stevensweert. (Zie hierna elders in dit Maandblad.)

AANWINSTEN VOOR DE BIBLIOTHEEK.

Pieter Blussé: de zijdenteelt en kweeking van den Moerbeienboom (met platen), Dordrecht, bij A. Blussé en Zoon, 1798 (gesch. v. W. de Backer).